Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31626
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

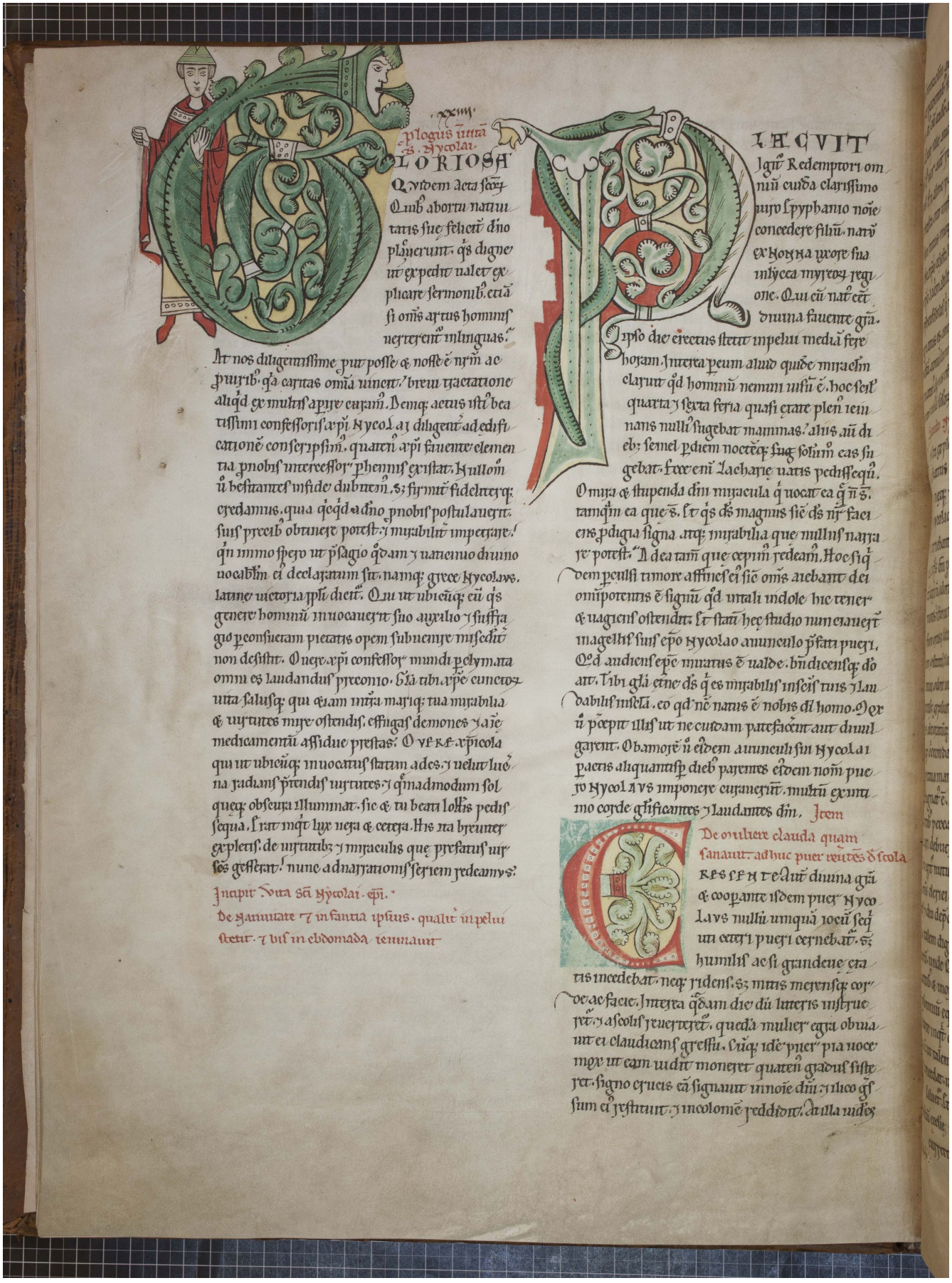

xcvm.

Prologus vita s. Nycolai.

GLORIOSA

Quidem acta sc̄or̄ Quib⁹ abortu natiuitatis sue felicit̄ d̄no placuerunt. q̄s digne ut expedit valet explicare sermonib⁹. etiā si oīs artus hominis uerterent in linguas. Ut nos dilectissime pur posse & nosse ē nr̄m ac pximis⁹. q̄a caritas omīa uincit. breui tractatione aliq̄d ex multis a pxīe carpam. Denq; actus istū beatissimi confessoris a pī. Nycolai diligent̄ adhibita cautionē conseram ipsim. quatenꝰ a pī fauente clemētia pnobis intercessor̄ phennis existat. Nullom̄ ū bestiarū infide dubitem. s; firmit̄ fidelit̄q; credamus. quia q̄cq̄d a d̄no pnobis postulauerit. suis precib⁹ obtinere potest. & mirabilit̄ impetrare. q̄n immo spero ut p̄sagio q̄dam & uaticinio diuino uocabim̄ ei declaratum sit. nam q; grece Nycolaus. latine uictoria ppli dicit̄. Qui ut ubiq̄ eū q̄s genere hominū inuocauerit in suo auxilio & suffragio p̄consueram pietatis opem subuenire misericord̄ non desistit. O nec a pī confessor mundi pclymata omnes es laudandus preconio. b̄ta tibi a pī cunctos una salusq; qui eiam mīa maria tua mirabilia & uirtutes mire ostendis. effugas demones & ad̄e medicamenū assidue prestas. O vere a pīcola qui ut ubiq; inuocatus statim ades. & uelut luce na iadam p̄tendis uirtutes & q̄madmodum sol quecq; obscura illuminat. sic & tu beate lotis pedis sequa. s. tue mēt lux nega & cetera. His ita breuiter expletis. de uirtutib⁹ & miraculis que prefatus uir ses gesserat. nunc ad narrationis seriem redeamus.

Incipit vita sc̄i Nycolai. epi.

De sanctitate & infantia ipsius. qualit̄ in pelui steterit. & bis in ebdomada ieiunauerit

LECVIT

Ihū Redemptori omnium cura clarissimo uiro Epyphanio nōie concedere filiū. nam ex Noxna uxore sua mlyca myrensi regione. Qui cū nat̄ esset diuina fauente gr̄ia. ipso die erectus stetit in pelui media fere horam. Inserta peum aliud quide miraculum claruit q̄d hominū nemini usu ē. hoc scil̄ quarta & sexta feria quasi crate plen̄ ieiunans nulli sugebat mammas. alias aūt die b⁹ semel p die noctēq; sug̃ solitum eas sugebat. Fuit enī Zacharie uatis predicti. O mira & stupenda d̄ni miracula q̄ uocat ea q̄ n̄ s. tamq̄m ea que s. Et q̄s d̄s magnus sic̄ d̄s nr̄. faciens pdigia signa atq; mirabilia que nullus mortalis potest. Adeat tam̄ que cepim̄ redeam̄. Hoc siq̄dem pulsi timore affines ei sic̄ oīs arcebant dei omnipotentis ē signū. q̄d mortali indole hic teneret & uagiens ostendit. Et statim hec studio nutricum magestis suis epo Nycolao annuculo p̄fati pueri. Quid audiens epc̄ mirans ē ualde. benedicensq; dō ait. Tibi gl̄a etne d̄s q̄ es mirabilis in sc̄is tuis & laudabilis in fact̄a. eo q̄d nō natus ē nobis dl̄ homo. Ex ū p̄cepit illis ut ne cuiquam patefacerent aut diuulgarent. Obamore ū eidem annuculi sui Nycolai pacis aliquantisp̄ diebus parentes eidem nom̄ puero Nycolaus imponere curauerūt. multū exultantes corde gl̄ificantes & laudantes d̄m.

De muliere claudā quam sanauit. adhuc puer ieiunēs d̄ scola

RESPEXIT diuina gr̄ia & cooperante isdem puero Nycolaus nullū unquā iocū seq; uel cum pueris cernebat̄. s; humilis ac si grandeue etatis incedebat. neq; ridens. s; mitis mentisq; corde ac facie. Inserta q̄dam die dū lectoris instrueret̄. & scolis interereret. quedā mulier egra obuia uit ei claudicans gressu. Cuiq; idē puer pia uoce mox ut eam uidit moneret quatenꝰ gradus sisteret. signo crucis ea signauit in noīe d̄ni. & illico gl̄ sum ei restituit. & incolomē reddidit. Nulla unq̄s